У име Оца и Сина и Светога Духа!

За време свога боравка на Земљи, Господ је Христос користио сваку прилику да Своју науку преда људима, Својим ученицима и онима који су Га пратили али и свима нама у потоњим вековима. Нису сви људи који су у масама ишли за Господом Христом били Њему одани. Било је ту и оних који су о Њему друкчије говорили, судили и који су чак покушавали да Га искушају. Човек да куша Бога?! Има ли шта страшније браћо и сестре? Ево данашње Свето Јеванђеље говори управо о томе. Вели Јеванђеље да један књижевник, законик који је познавао и учио народ закону Божјем, приступа Господу и поставља Му једно питање: ”Која је највећа заповест у закону?”, желећи сигурно да га доведе у недоумицу да не зна шта ће одговорити. А Господ иако је знао да је то кушач, Он му је одговорио онако како треба и како и ми данас треба да прихватимо Његов одговор а то је: ”Прва и највећа заповест је: Љуби Господа Бога свога свим срцем својим, свом душом својом, свим умом својим и свом снагом својом. А друга је као и ова: Љуби ближњега свога као самога себе”. И додаје Господ: ”О овим двема заповестима виси сав закон и пророци”. То су толико важне заповести, да од њих зависе сви остали закони који су речени преко Мојсија и других пророка и пророци.

Дакле, то што је Господ говорио томе законику, браћо и сестре, јесте порука и нама данашњим Хришћанима, данашњим Србима. Прва дужност сваког Хришћанина јесте да љуби Господа Бога свога свим срцем, свом душом, свим умом својим. Како ми љубимо Господа? Да ли само зато што се понекад прекрстимо? Да ли само тако што понекад одемо у цркву? Да ли само тако што крстимо децу своју и на томе се наша дужност завршава? Не, браћо и сестре. Љубав према Богу се одражава кроз вршење Његових светих заповести. Тако је Господ и рекао једном приликом: ”Онај који Ме љуби врши Моје заповести”. Не може бити љубави према Богу, а презирати Његов закон, Његове заповести. А Његове заповести су и пост, и молитва, и милостиња, и милосрђе, и чињење добрих дела, и све остало што пише у Јеванђељу. То када чинимо онда пројављујемо своју љубав према Богу. А из тога, из љубави наше према Богу, происходи и друга заповест, љубав према ближњему, љубав према човеку, било којем човеку. Господ никада није правио разлику између потреба људи по било којим разликама међу њима, него свима даје кишу и злима и добрима и сунце да греје и зле и добре. И своје заповести дао је свима људима без обзира да ли их извршавају или не. Дакле на првом месту долази браћо богољубље, а из њега се рађа сасвим природно човекољубље. То су два основна закона. Када би их се људи држали у овоме животу рај би био још овде на Земљи. Не би требале ни војска, ни полиција, ни судови, ништа не би требало, јер би сви прво извршили заповести Божије и били према свима и са свима у миру, у слози, у љубави. Не може неко рећи да воли човека ако не воли Бога. Јер каже Свети Јован Богослов: ”Ко каже да воли Бога, а не воли ближњега свога, лажа је, јер како може волети Бога кога не види, ако мрзи брата кога види?” Љубав према Богу јесте извор љубави према човеку, а љубав према човеку јесте доказ љубави према Богу. Зато су те две заповести неодвојиве једна од других. И тако, Господ је одговорио овоме законику, а то што је њему одговорио ево преко 2000 година се проповеда и многи се труде да те Његове заповести изврше и испуне. Прво што треба из чега долази све остало јесте вера православна. Без вере у Господа Христа није могуће ни Њега љубити ни Његове заповести извршавати. Дакле, вера је основ и корен целог хришћанског живота. Зато је Господ рекао: ”Све је могуће ономе који верује”. Нека би Господ и нама даровао снаге, браћо и сестре, да очувамо веру своју Православну онакву

какву нам је Господ предао преко својих светих апостола, преко светих отаца, преко наших славних и светих предака, Светога Саве, владике Николаја и оца Јустина, да и ми останемо у тој вери, да тој вери учимо нашу децу и омладину, да је сачувамо у целости неокрњену, неискварену, непромењену него да по њој живимо, јер само ако по вери својој живимо онда је то права и спасоносна вера. Јер је вера без дела мртва. Значи ако неко каже да верује, па не чини добра дела, не живи по закону Божјем, онда је та његова вера мртва и није спасоносна.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, Свете Великомученице Марине и осталих угодника које Црква Православна слави свакога дана, нека би и нама Господ даровао снаге да останемо верни Богу, Његовим Светим заповестима, да тако поживимо живот свој на Земљи, и када пођемо одавде да нас Господ прими у Царство Своје Небеско, да тамо са свима светима славимо и ми Оца и Сина и Светога Духа, кроз све векове и сву вечност, амин. Бог вас благословио и срећан празник.